

ببندازند و ریشه‌ی اسلام را در کشور بکنند؛ این هدف دشمن بود.
خب این هدف در همان قدم‌های اول شکست خورد.» و در ادامه گفتند: «خب اینهایی که عرض کردم، قبلاً هم بعضی از اینها را یا همه اینها را ما گفته‌ایم یا دیگران گفته‌اند. آن نکته‌ای که من می‌خواهم روی آن تکیه بکنم، این است که این عامل همچنان باقی است؛ عامل وحدت ملت ایران همچنان باقی است. عده‌ای _ که منشأ این عده هم خارج از کشور است خبرهایی که به ما رسیده، این را نشان می‌دهد _ می‌خواهند این جور وانمود بکنند که آن اتحادی که در ابتدای جنگ دوازده روزه و این مدت پیدا شد، مال همان روزها بود؛ چند روز که بگذرد، به‌تدریج ضعیف می‌شود، اختلافات به وجود می‌آید، اختلاف‌نظر‌ها غلبه پیدا می‌کند و این اتحاد از بین خواهد رفت؛ مردم ایران متفرق می‌شوند و می‌توان از گسل‌های قومی استفاده کرد، از اختلافات سیاسی استفاده کرد و مردم ایران را به جان هم انداخت و اغتشاش و شورش درست کرد! این را دارند تبلیغ می‌کنند. من می‌خواهم بگویم این حرف، غلط محض است. بله، در مسائل سیاسی اختلاف‌نظر وجود دارد؛ ما اقوام زیادی هم در کشور داریم که همه ایرانی‌اند و افتخار می‌کنند که ایرانی بودن خودشان؛ اینها هست، منتها در مقابل دشمن، همه این مجموعه یک مشیت محکم پولادینند که بر فرق دشمن فرود خواهند آمد؛ امروز این جور است، در گذشته هم همین جور بوده، بعد از این هم به توفیق الهی این جور خواهد بود.» و درباره موضوع دوم نیز در پایان سخنان‌شان تصریح کردند: «و من آن چیزی که در نهایت می‌خواهم عرض بکنم، این است که راه علاج پیشرفت کشور، قوی شدن است؛ باید قوی بشویم. قوی شدن نظامی لازم است، قوی شدن علمی لازم است، قوی شدن دولتی و ساختاری و سازمانی لازم است. باید افراد هوشمند ما، صاحب‌نظران دلسوز

مانبشینند، راه‌های تقویت کشور را پیدا کنند؛ و این راه‌ها را دنبال کنند، اگر این شد، آن وقت طرف تهدید هم نمی‌کند؛ اگر دید طرف مقابل قوی است، حتی تهدید هم نمی‌کند. به نظر من جز این راهی وجود ندارد. بایستی از خدای متعال کمک خواست، به خدای متعال توکل کرد، به ائمه‌ی اطهار (علیهم‌السلام) متوسل شد که شفاعت کنند و کمک کنند، و محنت ملی را به میدان آورد و ان‌شاء‌الله کارها را پیش برد؛ و این کار به توفیق الهی خواهد شد.» در این سخنان به وضوح بر افزایش گسل‌های قومی و اختلافات سیاسی به عنوان گذرگاه‌هایی که از آن ممکن است به

اتحاد ملت خدشه وارد شود، تاکید شده و ایشان به همت ملی برای قوی شدن در امور مختلف و برای مقابله با تهدیدهای خارجی اشاره کرده‌اند.

البته این موضوعات صرفاً در برهه حساس کنونی مطرح نشده و ایشان پیش از این هم به این موارد تاکید داشته‌اند. درباره اتحاد ملی و اهمیت اتحاد ملت سخنان بسیاری از رهبری نقل شده است. به‌ویژه آنکه سال ۱۳۸۶ را با عنوان سال «اتحاد ملی و انسجام اسلامی» نامگذاری کردند. برای نمونه دیگر ایشان در دیدار اعضای جامعه انجمن‌های اسلامی اصناف و بازار و مجامع امور صنفی سراسر کشور در تیر ماه ۱۳۷۰ گفتند: «امروز آن چیزی که دشمن را می‌ترساند، اتحاد ملت ایران است. این خونخواران جهانی، از اتحاد شما مردم بیشتر از همه چیز می‌ترسند. اگر با یک ملت نمی‌توانند روبه‌رو بشوند، بر اثر این نیست که نمی‌خواهند روبه‌رو بشوند؛ نه، از وحدت آن ملت، از شجاعت آن ملت و از ایمان آن ملت می‌ترسند.» یا درآذر ماه ۱۳۸۶ در دیدار اقشار مختلف مردم در آستانه انتخابات مجلس خبرگان گفتند: «اگر ملت بر چیزی مصمم شد و پای آن حرف ایستاد، هیچ قدرتی در دنیا قادر نیست که بر این اراده‌ی متحد ملی فائق آید. شرط این موفقیت، اراده و عزم راسخ است؛ شرط دیگرش اتحاد ملی است؛ که بحمدالله مردم ما از آن بر‌خوردارند. البته عده‌ای مایل هستندبین مردم اختلاف ببندازند؛ شعارهای تفرقه‌آمیزی دهند؛ می‌خواهندمردم رادر مقابل هم قرار بدهند؛ اما تاکنون موفق نشده‌اند؛ و ان‌شاءالله بعد از این هم موفق نخواهند شد». ایشان همچنین در آبان ۱۳۹۰ در سخنانی در دانشگاه افسری امام علی تاکید کردند: «ما مطمئنیم که ساخت مستحکم نظام جمهوری اسلامی و اتحاد ملی و نزدیکی دل‌ها میان آحاد ملت، بزرگ‌ترین بازدارنده است. همه موظفند این ساخت استوار و مستحکم را حفظ کنند و استحکام بیشتری به آن ببخشند.» و به عبارتی در همه این موارد بر موضوع مقابله با دشمنان خارجی با اتحاد ملی و اهمیت بازدارندگی آن اشاره داشتند و البته ایشان پیشتر درباره «گسل قومی و جناحی» به عنوان موردی که دشمن بر فعال سازی آن تمرکز کرده است و در این سخنرانی نیز بر آن تاکید داشته‌اند سخنانی داشتند. چنانچه ایشان در دیدار با اعضای مجلس در خرداد ۱۳۹۵ به تشریح نقشه داخلی دشمن در فعال کردن گسل‌های داخلی پرداختند

و گفتند: «دشمن در تلاش است تا گسل‌های قومی، عقیدتی و جناحی را فعال و تبدیل به زلزله کند، بنابراین نمایندگان مجلس باید تلاش کنند تا این طراحی دشمن به نتیجه نرسد.»

در این سخنان این اتحاد ملی به عنوان راهی برای قوی شدن در برابر دشمنان مطرح شده است. موضوع دیگری که در بخش پایانی سخنان اخیر ایشان نیز به آن اشاره شده و در کنار آن همت ملی را نیز به عنوان ابزاری برای تقویت کشور مطرح کردند و این نگاه در سخنان ایشان وجود دارد که با قوی شدن راه تهدید دشمن هم بسته می‌شود.

البته تلاش برای قوی شدن هم با محوریت موضوعات مختلف پیشتر در سخنان رهبری بوده است. برای نمونه ایشان در آذر ۱۳۸۴ در مراسم مشترک دانشگاه‌های افسری ارتش تصریح کردند: «ملت‌ها هیچ راهی به‌جز قوی شدن، اعتماد به نفس، توکل به خدا و توکل به نیروی ذاتی خود ندارند؛ ملت‌ها باید خودشان را قوی کنند. این قوی شدن فقط از جنبه‌ی نظامی نیست؛ ملت‌ها باید اراده، اقتصاد، دانش و پیشرفت‌های گوناگون خود را پی‌درپی قوی کنند؛ اما تقویت نیروی دفاع از هویت و مرزهای یک ملت، یکی از مهمترین هاست، که امروز نیروهای مسلح ما این وظیفه را به عهده گرفته‌اند.» یا در خطبه‌های نماز جمعه ۲۷ دی‌ماه ۱۳۹۸ نیز گفته بودند: «باید ملت ایران و مسئولین کشور تلاش‌شان برای قوی شدن کشور و قوی شدن ملت باشد، با اتحاد، با حضور، با صبر و استقامت و با کار سخت و پرهیز از تنبلی؛ این اگر [محقق] شد، به توفیق الهی، به فضل الهی، ملت ایران در آینده‌ی نه چندان دوری آنچنان خواهد شد که دشمنان حتی جرأت تهدید هم پیدا نکنند.» و همچنین ایشان در دیدار فرماندهان سپاه پاسداران در تاریخ ۲۶ مرداد ۱۴۰۲ نیز گفته بودند: «دشمن وقتی احساس کند شما ضعیفید، تشویق می‌شود به حمله؛ وقتی احساس کند شما نیرومند هستید، اگر قصد حمله هم داشته باشد، مجبور می‌شود تجدیدنظر کند.» این نمونه‌ها از سخنان رهبری و بسیاری از سخنان دیگر ایشان که همسوا با این نگاه است و بر قوی شدن تاکید دارد را محور گفت‌وگو با نادر قاضی‌نوری، فعال سیاسی اصولگرا و نماینده ادوار مجلس از ارومیه، محمدنعمی پور، نماینده مجلس ششم و فعال سیاسی اصلاح‌طلب و سعید نورمحمدی، قائم مقام حزب ندای ایرانیان قرار داده‌ایم که در ادامه می‌آید.

بخش دیگر سخنان رهبری که کمتر به آن توجه شد ضرورت قوی کردن و تقویت کشور در ابعاد گوناگون است. شما به عنوان فعال سیاسی چه پیشنهادی برای قوی شدن کشور دارید؟ و چه موانعی را در این بین ضروری می‌دانید که باید رفع شود؟

نعمی پور: اگر کشوری بخواهد حرفی برای گفتن در سطح دنیا داشته باشد باید بنیه‌های قوی داشته باشد، از جمله اینکه سرزمین وسیعی داشته باشد. اگر کشوری ثروت زیادی دارد، سرزمین وسیع، اقلیم خوب، مردم باسواد و خوب و متمدن و فرهنگ عمیقی دارد می‌توانید روی اینها سرمایه‌گذاری کنید و تبدیل به کشوری شوید که در جهان حرفی برای گفتن داشته باشد. اگر به این نقطه رسیدید باید اینگونه باشد که همیت این سرزمین محفوظ بماند و دیگران به آن طمع نکنند. برای امنیت کشور و اینکه بیکانه به آن چشم طمع ندوزد باید سازوکاری وجود داشته باشد که قابلیت دفاع برای کشور فراهم باشد. لذا خیلی مهم است که همانگونه که باید روی علم و انسجام ملی و همبستگی کار شود و تنوع فرهنگ و قومی به رسمیت شناخته شود، یک نیروی نظامی قوی نیز داشته باشیم که بتواند عکس‌العمل نشان دهد و این نیروی قوی نظامی البته که تکنولوژی خاص خود را هم می‌خواهد. اگر ادعا داشته باشیم که نباید زیر پرچم کسی باشیم، راهبرد صحیح این است که روی بازدارندگی و توان نظامی، توان اطلاعاتی و امنیتی کشور به‌خوبی کار کنیم و اگر این کار انجام نشود به این معنا است که نفهمیدیم و یا نخواستیم از شرایط و موقعیت در حدو موضع خود حرفی برای گفتن داشته باشیم. اینکه بگوییم اسرائیل قلدر است و تلافی برای ایستادن در برابر آن نکنیم، یعنی تضعیف منافع، تضعیف شرف و هر چیزی که برای ایران ارزش محسوب می‌شود. لذا معتقدم این راهبر، راهبرد بسیار درستی است و بر خلاف اینکه در اوایل انقلاب گفته می‌شد ما یک کشور صلح‌جو هستیم و نیازی به مسلح کردن ارتش و نیروهای مسلح نیست و آنچه را که شاه خریداری کرده بود را پس دهیم، خیلی ساده‌انگارانه بود. چون این کشور منابع سرشار خوبی دارد و در طول تاریخ مورد تهاجم و تاخت و تاز قرار گرفته است. مغول برای اینکه از منابع سرشار ما استفاده کند به ایران حمله کرد. علم، فناوری، نیروی انسانی ورزیده، تکنولوژی‌های به‌روز و توان نظامی؛ اینها موضوعات فوق‌العاده مهمی است که باید به آنها توجه کرد. ممکن است برخی بگویند این حرف‌ها چیست اما در

ایشان در این سخنان درباره تقویت کشور، تاکید داشتند «اگر این شد [منظور، قوی شدن کشور]، آن وقت طرف تهدید هم نمی‌کند. به نظر من جز این راهی وجود ندارد.» جایگاه و اهمیت این بخش از سخنان رهبری در مقابله با تهدیدها را چگونه ارزیابی می‌کنید؟

نعمی پور: موافق این صحبت هستم. کشور ما و نه فقط رهبری به یک همت بزرگ و چشم‌انداز خیلی وسیعی نیاز دارد تا به این سمت حرکت کند. چه کسی از ایران مقتدر بدش می‌آید؟ تیم کشتی ایران در دنیا قابت می‌کند، اگر همه تیم طلایی گرفتند باعث سرفاکنندگی کشور می‌شد؟ قطعاً اینگونه نبود و باعث افتخار و غرور ما بود که توانستیم در یک معرکه‌ای قوی‌تر از همه دنیا خودمان را نشان دهیم. اگر ما بتوانیم در زمینه‌های علمی و فناوری موقعیت خوبی داشته باشیم آیا این بد است؟ زمانی که می‌خواهید جلوی قدری دیگران را بگیرید آنها را ضعیف می‌شوند و نمی‌خواهند چنین اتفاقی رخ دهد، اما مگر باید به‌میل آنها حرکت کرد؟ به شدت موافق این هستم که از هر جهت باید قوی باشیم و معتقدم ما به یک جنگ حیدری - نعمتی سالیان سال است مبتلا شده‌ایم بر فرض عده‌ای خیلی جدی بگویند یک دیوار محکم بین ما و این حکومت هست و عده‌ای هم بر شکاف بین مردم و حکومت سرمایه‌گذاری کنند ممکن است اثرات انتخاباتی داشته باشد اما به نفع کشور نیست، یکی از کارهای مهمی که باید اهل تفکر و بقیه سفیدها به آن توجه کنند این است که نگاه کل‌نگر داشته باشند تا ایران بتواند موفق باشد و پرچم آن بلند باشد و در این شرایط بین خود دیگران خط‌کشی انجام دهند. مثلاً باید به آقای جلیلی گفت که الان هجو قوت این بحث‌ها است؟ چه می‌خواهید بگویید که تاکنون نگفته‌اید؟ اینها را بارها و بارها گفته‌اید و بهتر است الان رعایت کنید. تا کی باید جنگ حیدری - نعمتی کنیم تا بگوییم ما خوبیم و مردم به ما توجه کنید؟ ایران اگر نخواهد ایران قوی و سر بلند باشد، چرا باید صبح تا شب اینگونه دعوایشود؟ از نظر من هم به آقای جلیلی تعیین کننده است و بسیار ضعیف شده و دست و پای بیخودی می‌زند و نه آقای روحانی شرایطی دارد که اقبالی به او وجود داشته باشد. الان به‌نظر من لازم مشی آقای پزشکیان تعیین شود و بهتر است مدتی با همدیگر همراهی کنیم. چهل سال با هم ستیز کردیم و سه سال باقی مانده آقای پزشکیان را با او همراهی کنیم و ببینیم نتیجه‌اش چه خواهد بود.

این بخش از سخنان رهبری در مقابله با تهدیدها را چگونه ارزیابی می‌کنید؟

نعمی پور: موافق این صحبت هستم. کشور ما و نه فقط رهبری به یک همت بزرگ و چشم‌انداز خیلی وسیعی نیاز دارد تا به این سمت حرکت کند. چه کسی از ایران مقتدر بدش می‌آید؟ تیم کشتی ایران در دنیا قابت می‌کند، اگر همه تیم طلایی گرفتند باعث سرفاکنندگی کشور می‌شد؟ قطعاً اینگونه نبود و باعث افتخار و غرور ما بود که توانستیم در یک معرکه‌ای قوی‌تر از همه دنیا خودمان را نشان دهیم. اگر ما بتوانیم در زمینه‌های علمی و فناوری موقعیت خوبی داشته باشیم آیا این بد است؟ زمانی که می‌خواهید جلوی قدری دیگران را بگیرید آنها را ضعیف می‌شوند و نمی‌خواهند چنین اتفاقی رخ دهد، اما مگر باید به‌میل آنها حرکت کرد؟ به شدت موافق این هستم که از هر جهت باید قوی باشیم و معتقدم ما به یک جنگ حیدری - نعمتی سالیان سال است مبتلا شده‌ایم بر فرض عده‌ای خیلی جدی بگویند یک دیوار محکم بین ما و این حکومت هست و عده‌ای هم بر شکاف بین مردم و حکومت سرمایه‌گذاری کنند ممکن است اثرات انتخاباتی داشته باشد اما به نفع کشور نیست، یکی از کارهای مهمی که باید اهل تفکر و بقیه سفیدها به آن توجه کنند این است که نگاه کل‌نگر داشته باشند تا ایران بتواند موفق باشد و پرچم آن بلند باشد و در این شرایط بین خود دیگران خط‌کشی انجام دهند. مثلاً باید به آقای جلیلی گفت که الان هجو قوت این بحث‌ها است؟ چه می‌خواهید بگویید که تاکنون نگفته‌اید؟ اینها را بارها و بارها گفته‌اید و بهتر است الان رعایت کنید. تا کی باید جنگ حیدری - نعمتی کنیم تا بگوییم ما خوبیم و مردم به ما توجه کنید؟ ایران اگر نخواهد ایران قوی و سر بلند باشد، چرا باید صبح تا شب اینگونه دعوایشود؟ از نظر من هم به آقای جلیلی تعیین کننده است و بسیار ضعیف شده و دست و پای بیخودی می‌زند و نه آقای روحانی شرایطی دارد که اقبالی به او وجود داشته باشد. الان به‌نظر من لازم مشی آقای پزشکیان تعیین شود و بهتر است مدتی با همدیگر همراهی کنیم. چهل سال با هم ستیز کردیم و سه سال باقی مانده آقای پزشکیان را با او همراهی کنیم و ببینیم نتیجه‌اش چه خواهد بود.

سعید نورمحمدی: این بخش از سخنان رهبری به یک اصل شناخته‌شده در روابط بین‌الملل و امنیت ملی اشاره می‌کند: بازدارندگی ناشی از قدرت واقعی. در جهان امروز، تهدیدات نظامی، اقتصادی و سیاسی علیه کشورها وقتی کاهش می‌یابد که طرف مقابل باور داشته باشد هرگونه اقدام خصمانه نفع‌تایی نتیجه می‌ماند، بلکه هزینه سنگینی برای آغازکننده خواهد داشت. بازدارندگی تنها با قدرت نظامی معنایند می‌کند؛ بلکه باید مجموعه‌ای از قدرت‌های سخت‌نرم هم‌زمان ایجاد شود: در حوزه قدرت سخت (Hard Power) باید توان دفاعی و تکنولوژیکی برای پاسخ به هر حمله‌ای احتمالی افزایش پیدا کند. در همین راستا آمادگی لجستیکی و اقتصادی برای تحمل فشارهای خارجی هم افزایش پیدا کند. در حوزه قدرت نرم (Soft Power) که کمی ضعف داریم باید اصلاحاتی به شرح زیر صورت پذیرد. ۱- مشروعیت داخلی از طریق اعتماد مردم و مشارکت فعال آن‌ها. ۲- اعتبار بین‌المللی از طریق دیپلماسی هوشمند و تعامل سازنده با جهان. به خصوص با کشورهای منطقه. ۳- افزایش قدرت فرهنگی و علمی که تصویر مثبت ایران را در افکار عمومی جهانی تقویت کند. تجربه نشان داده است که وقتی کشور در حوزه‌های

تعدیل شوند و بهبود پیدا کنند، در این راه باید بتوان وابستگی بیش از حد به درآمد‌های نفتی و فقدان تنوع اقتصادی را حل کنیم یا لاقفل کاهش دهیم. در حوزه اجتماعی نیز موانع حدی در برابر حاکمیت وجود دارد که اصلی‌ترین آن عدم اعتماد متقابل میان مردم و نهادهای حاکمیتی است که سرمایه اجتماعی را فرسوده می‌کند. «قوی شدن» یک پروژه ملی و میان‌نسلی است که تنها با ترکیب اراده‌ی سیاسی، مشارکت مردمی و برنامه‌ریزی علمی تحقق می‌یابد. نیروی انسانی خلاق، ساختار پاسخگو، و سیاست‌های عدالت‌محور، سه ستون اصلی برای رسیدن به این هدف هستند.

نادر قاضی‌پور: من پیشنهاد می‌کنم که جدای از اینکه توان رزمی ما باید بیشتر شود، باید به‌دنبال رفع مشکلات اقتصادی هم رفت. تولید باید بیشتر شود، کیفیت بالاتر برود و کم‌هزینه‌تر تولید شود تا بتوانیم صادرات خوبی داشته باشیم و ارزآوری کنیم. از تجمل‌گرایی و اشرافی‌گری باید دور باشیم. هزینه‌های تشریفات را به حداقل برسانیم و با مردم باشیم، ما باید این تشریفات را از بین ببریم. باید به فکر کارگران عزیزمان باشیم. کارگران خط مقدم تولید هستند و همیشه باید از آنها دفاع کرد.

مختلف قوی‌تر می‌شود- علم، اقتصاد و سیاست تا فرهنگ- فضای تهدید کوچک می‌شود و حتی دشمنان محتاط‌تر عمل می‌کنند. در واقع، قدرت همه‌جانبه‌ب‌جای‌ا‌کنش به تهدید، محیطی ایجاد می‌کند که تهدید اساساً شکل نمی‌گیرد. قدرت را نه فقط به معنای ابزار نظامی، بلکه باید به عنوان حاصل همبستگی ملی، توسعه‌یاب‌دار، و مشارکت گروه‌های مختلف جامعه دید. هرگاه طبقه متوسط قوی، نهادهای پاسخگو، عدالت اجتماعی و رشد علمی هم‌زمان تقویت شود، تهدید خارجی عملاً به حاشیه می‌رود. به بیان ساده‌تر اگر کشور از درون قوی باشد، بیرون حتی به فکر تهدید نمی‌افتد و این قدرت، برآیند هم‌دلی ملی و برنامه‌ریزی علمی است.

نادر قاضی‌پور: من یک مثال ساده بزنم. هر کسی بخواهد با کسی درگیر شود، قبل از ایجاد درگیری بررسی و مطالعه می‌کند که توان طرف مقدر است. اگر تحقیق کرد که توان طرف قوی و مستحکم است، می‌گوید حمله کردن به این طرف بی‌فایده و هزینه‌زا است و در این صورت یقیناً حمله نخواهد کرد. به همین علت ما باید، قوی شویم، به خصوص باید به معیشت توجه کرد و به خصوص مراقب قشرهای آسیب‌پذیر جامعه بود.

رویداد

جامعه طمع زده عزت خود را از دست می‌دهد

آیت‌الله عبدالله جوادی آملی در جلسه هفتگی درس اخلاق در مسجد اعظم قم با بیان این که حقیقت اخلاق چیزی جز آزادگی و شرافت نیست افزود: «اگر جامعه‌ای گرفتار طمع شود، آزادی و عزت خود را از دست می‌دهد؛ اما اگر اخلاق و آزادگی حاکم شود، هیچ دشمنی، نه بیرونی و نه درونی، توان سلطه بر آن جامعه را نخواهد داشت. آزادگی آن است که انسان در برابر لذت‌های زودگذر و بی‌ارزش دنیا خود را نفروشد. تمام تلاش اهل بیت(ع) این بوده است که انسان، آزاد، شریف و عزیز باشد؛ نه گرفتار ذلت طمع شود و نه تحت سلطه دشمنان داخلی و خارجی برود.» او در ادامه شرح کلمات قصار امیرالمومنین(ع)، به شرح حکمت ۱۸۰ نهج البلاغه پرداخت و گفت: «حضرت در این حکمت می‌فرماید: «طمع، بردگی همیشگی است.» اگر انسان در عرصه اخلاقی اسیر طمع شود، حقیقتاً بنده و برده است، برده‌ای که بندگی او پایانی ندارد. حضرت می‌فرماید: «بیشترین قربانگاه عقل‌ها، در برابر برق طمع‌هاست.» طمع نه تنها آزادی انسان را از بین می‌برد، بلکه عقل او را نیز می‌میراند و قدرت اندیشه و تدبیر را از او می‌گیرد. طمع‌کار همیشه در بند خواری است، کسی که دنبال طمع است، نمی‌تواند عزیز باشد؛ او ناخواسته به ذلت تن می‌دهد و کرامت انسانی اش را از دست می‌دهد.»

اعتراض به کوتاهی‌ها در مقابله با خشونت علیه زنان

به گزارش روابط عمومی حزب اتحاد ملت ایران اسلامی، این حزب با انتشار نامه‌ای سرگشاده خطاب به رؤسای قوای سه‌گانه، نسبت به کوتاهی‌های پرسش‌برانگیز در مقابله با خشونت علیه زنان اعتراض کرد. حزب اتحاد در این نامه با اشاره به پیامدهای گسترده و مخرب خشونت علیه زنان در جامعه، تأکید کرده و هشدار داده که تاکنون اقدامات جدی و مؤثری برای پیشگیری و مقابله با این معضل صورت نگرفته است. در ادامه این نامه، حزب اتحاد ملت با ارائه مجموعه‌ای از پیشنهاد‌های عملی، خواستار اقدام فوری، قاطع و اثربخش نهادهای مسئول برای کاهش خشونت علیه زنان و حمایت از قربانیان شد. در بخشی از این نامه آمده است: «قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران در اصول ۲۰، ۲۱، ۲۲ و ۱۵۶ دولت را موظف کرده است از حقوق همه شهروندان بدون تبعیض جنسیتی حمایت کند. انتظار از سران قوا این است که برای تحقق این اصول همه اقدامات اجرایی، قانونی و قضایی لازم را برای مقابله با خشونت و حفظ امنیت زنان به کار گیرند. متأسفانه در سال‌های گذشته تعلل پرسش‌برانگیز مجلس در تصویب لایحه تأمین امنیت زنان و نبود اراده کافی در قوه‌ی قضائیه و دولت برای مقابله با خشونت علیه زنان، موجب شده است امنیت زنان در جامعه و خانواده تضعیف و زمینه تکرار آزار و حتی قتل آنان فراهم شود.» حزب اتحاد ملت ایران اسلامی ضمن اعتراض به این کوتاهی‌ها و با تأکید بر ضرورت مسئولیت‌پذیری حکومت و جامعه در قبال جان، کرامت و امنیت زنان، اقداماتی را برای مقابله مؤثر با خشونت علیه زنان پیشنهاد کرد و به توضیح آن پرداخت. در عنوان این اقدامات آمده است: «۱- تصویب و اجرای قانون جامع تأمین امنیت زنان در برابر خشونت، ۲- ایجاد سازوکارهای حمایتی مؤثر و فراگیر، ۳- تشکیل دادگاه‌های ویژه رسیدگی به خشونت علیه زنان، ۴- اصلاح قوانین تبعیض‌آمیز، ۵- اجرای طرح‌های فرهنگی و آموزشی.» در پایان نیز آمده است: «خشونت علیه زنان مسئله‌ای شخصی یا خانوادگی نیست، موضوعی ملی، ساختاری و حاکمیتی است. بی‌توجهی به آن علاوه بر تحمیل رنج‌های بی‌شمار فردی به زنان ایران، موجب افزایش آسیب‌های اجتماعی، بزهکاری، نارضایتی عمومی و تضعیف سرمایه اجتماعی خواهد شد. حزب اتحاد ملت ایران اسلامی، آمادگی خود را برای همکاری با نهادهای اجرایی، تقنینی و قضایی در مقابله با خشونت علیه زنان اعلام می‌دارد و امیدوار است با همت و تلاش همه مردان و زنان دلبسته ایران گام‌های فوری، قاطع و اثربخش در این مسیر مبارک برداشته شود.»